

[Socialministeren]

som jeg ikke skal komme ind på her ved onsdagsspørgsmålene.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Glistrup: spm. nr. 182
 Agnete Laustsen: spm. nr. 187
 Gammelgaard: spm. nr. 203 og 230
 Sønderby: spm. nr. 204
 Keld Albrechtsen: spm. nr. 208
 Margrete Auken: spm. nr. 213
 Voigt: spm. nr. 214 og 215
 Mølgaard: spm. nr. 222
 Glensgård: spm. nr. 223 og 224
 Ebba Strange: spm. nr. 225
 Wilhjelm: spm. nr. 227
 Niels Anker Kofod: spm. nr. 228
 Maisted: spm. nr. 232 og 233
 Steffensen: spm. nr. 234
 Waldorff: spm. nr. 238
 Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 239
 Ernst Schmidt: spm. nr. 245

Spm. nr. 182

Til *arbejdsministeren* (12/11 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvilken karenstid gælder for tilbagebetaling af oppebåret arbejdsløshedsunderstøttelse, når en tidligere selvstændig erhvervsdrivende på ny ønsker at etablere sig som selvstændig, og hvilke forhold taler for eller imod at ændre disse regler?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er en henvendelse, hvori der bl. a. anføres følgende:

»Vi har drevet restaurationsvirksomhed fra maj 1960. Vor sidste forretning blev efterhånden for streng for os på grund af besøg af rockerbander og bøller, der ødelagde ikke alene forretningen, men også vort helbred. Det var os ikke muligt at være i værtshuset fra kl. 7 morgen til kl. 3-4 om natten, som

bevillingspolitiet til sidst krævede af os. Vi bestemte os derfor til at sælge forretningen og ophøre, hvilket skete pr. 31. oktober 1970. Vi har fra den dato været til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter nu at have fået vort helbred stabiliseret vil vi gerne i gang igen, og da vi er for gamle til at omskoles til et nyt fag og gerne vil arbejde uden at ligge samfundet til byrde, er den eneste mulighed restaurationsbranchen, men dette kan ikke lade sig gøre, såfremt vi skal tilbagebetale hele vor understøttelse. I øvrigt er denne regel ikke gældende for andre arbejdsløsheds-kasser.

Ganske vist fik vi en pæn pris for vor forretning, men hele udbetalingen gik til mægler og løs gæld; af resten, som er pantebreve og ikke likvid, skal vi betale kapitalvindingsskat og personlig skat. Vi får pr. måned 8.500 kr. og betaler nu 6.700 kr. i B-skat, ligesom vi har betalt 50 pct. i skat af vor ASE-understøttelse.«

Som på så mange andre områder er arbejdsløshedsloven – her er det § 57, stk. 3, – og tilhørende cirkulærer fortvivlende uklare, når man hurtigt skal give de pågældende mennesker en korrekt oplysning om, hvad deres retsstilling er.

Fremskridtspartiet har som bekendt udarbejdet et fuldstændigt lovforslag – senest fremsat som L 52 af 29. oktober 1980 – der på en god måde fuldstændig afklarer enhver retsikkerhed i forbindelse med denne lovgivning, men så længe man stadig fra folketingsflertallets side vil køre på VKR-lovsystemet fra 1969 med diverse tillægslapperier, må landets borgere i al fald kunne kræve, at der er enkle og letforståelige regler, så de i opståede situationer helt præcist ved, hvad de har at rette sig efter.

Besvarelse (21/11 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, vedrører spørgsmålet fortolkningen af arbejdsløshedslovens § 57, stk. 3. Ifølge denne bestemmelse anses en selvstændig erhvervsdrivende for ledig, når hans personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

Som jeg for kort tid siden har oplyst til fru Nathalie Lind, spørgsmål nr. 1285 af 11. september 1980, har bestemmelsen givet an-